

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An sub Sigillo Confessionis teneatur, qui casu Schedam, in qua
pœnitens sua peccata scripserat, reperit, & legit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

debita dispositione ad Sacramentum Pœnitentiæ accedentium, & Confessionis attestacionem extorquentium ad suos Dominos, & Parochos decipiendos.

Affirmativam sententiam tenent Coninch *D. 9. dub. 1. n. 14.* Diana *R. 22.* Fagund. & alii, quibus ex parte favet Henriq. *l. 6. c. 22.* dicens expedire, ut ei Scheda præbeatur, etiam tempore præcepti Confessionis, addit tamen posse negari, eò quòd non teneatur Confessarius cooperari occultationi peccati. Rationem dant, quia negando tunc Schedam prodere videtur peccatum, & indispositionem pœnitentis, nec propterea dando mentitur, cum verum sit, eum fuisse confessum.

Ex hisce duabus sententiis probabilibus præplacet posterior affirmativa, quia videtur, quòd negatio Schedæ ex scientia hausta ex hoc tribunali Confessionem pœnitentibus odiosam, & onerosam redderet, si de tali licentia eis constaret: quid quid autem in hoc foro Confessionem exosam reddit, & onerosam juxta communem regulam cadit sub sigillum. Accedit, quòd, si Scheda neganda sit, difficulter videtur infamatio pœnitentis, si ab iis, quorum interest, Scheda exigatur, eaque non tradita rursus confiteri compellatur.

Ad 2. Q. Teneri etiam ad sigillum Confessionis, qui Confessionem memoriæ causâ ab alio scriptam reperit, sive ea jam facta sit, sive facienda, docent Malder. *tr. de Sigill. Confess. c. 13.* Delrius *l. 6. c. 1. S. 2.* Fagund. *l. 6. c. 5. n. 16.* Rodriq. *tom. 2. c. 55.* Graff. Vival. Homobon. aliique cum & apud Dianam *tr. 4. de Sacram. R. 112.* ea ratione moti, quòd illa charta inventa sit quasi internuncia, & Confessio inchoata; vel jam Confessio, si peccata jam sint clavibus subiecta: ideòque sacro sigillo sigillata.

Oppositam sententiam, idque probabilius, tenent alii, volentes ejusmodi Schedulæ repertorem teneri quidem sub secreto naturali, non verò sub sigillo Confessionis. Ita Lugo *D. 23. Sect. 3. n. 47.* Suarez *Sect. 4. n. 5.* Coninch *de Sacram. d. 9. dub. 4. n. 50.* Henriq. *l. 6. c. 20.* Laym. *l. 5. tr. 6. c. 14. n. 19.* Medina *l. 4. instruct. c. 4.* Navar. *c. 18. n. 34.* & in cap. *Sacerdos d. 6. de panir. n. 8.* aliique, Ratio est, quia talis scriptura non est Confessio Sacramentalis, sed tantum remotè, & per accidens ordinatur ad Sacramentum Confessionis, tanquam materia præparata, ut facilius peragatur confessio. Sicut ergo, si pœnitens, dum facit apud semetipsum examen ad Confessionem, loqueretur voce intelligibili, ille, qui audiret,

diret, non obligaretur ad sigillum, quia non audit Confessionem, sed præparationem ad illam, sic scriptura illa nihil est aliud, nisi præparatio ad Confessionem, quam facit pœnitens memoriæ causâ, ut exactius confiteatur: ergo notitia ex illa scriptura non oritur ex Confessione Sacramentali, sed ex præparatione pœnitentis apud semetipsum ad Confessionem. Rectè tamen monent cirt. DD. repertorem talis scriptæ Confessionis arctissimo secreto naturali obligari, ut mortale peccatum in genere Sacrillegii committat, si gravia, seu diffamantia peccata consultò legat, aut lecta aliis evulget, quia licet ejusmodi scriptura non sit Confessio Sacramentalis, est tamen via ad illam, & cedit in irreverentiam Sacramenti, si occasione illius, quod in salutem animæ à Christo institutum fuit, aliquis detrimentum famæ inde patiat. Hoc tamen intelligendum est, si inventor ejusmodi Schedulæ novit eum, qui scripsit, vel aliis evulget, qui illius notitiam habent, secus, mortale non erit, si nullum sit periculum veniendi in cognitionem scribentis, vel si moraliter certus sit, non nisi levia & non diffamantia peccata in ea Scheda scripta esse & ex curiositate legat, vel lecta aliis evulget, tunc enim non debet censeri plus, quàm venialiter peccasse, ut notat Laym. quia non violavit sigillum Confessionis, sed tantum naturale, cujus obligatio

ob materiæ parvitatem minuitur. Cæterum præstat, imò deberet inventor talis Schedæ eam comburere, aut lacerare, ne alius in eam incidat, qui noverit Characterem, & in cognitionem pœnitentis venire possit.

Ad 3. Q. Satis convenit inter 247 DD. quòd, quando pœnitens aliter se explicare non potest, possit nutibus, aut scripto confiteri, uti ex communi fidelium usu patet in mutis, & infirmis non valentibus aliter sua peccata explicare, & confiteri;

Sed quæstio est de casu, quo pœnitens potest voce loqui, & vocaliter sua peccata confiteri. Ubi non nulli cum Richard. & Palud. apud Vasq. in presenti q. 91. a. 4. dub. 4. in id inclinant, quòd invalidum sit Sacramentum, si quis aliter confiteatur.

Verùm communis DD. sententia cum S. Th. in 4. dist. 17. q. 3. quæstion. 2. ad 2. & quodlib. 1. a. 10. rectè affirmat, Confessionem vocalem non quidem necessariam esse necessitate Sacramenti, quia Christus solum præcepit Confessionem, quâ pœnitens sua peccata manifestet Confessario, quod sufficienter fieri potest per nutus, vel scripturam, uti dictum est de mutis, & moribundis aliter confiteri non valentibus; esse tamen necessarium necessitate præcepti, seu Communis Ecclesiæ consuetudinis vim legis ob-